

VIŠKE ČAPLJE – ŠTIRINAJST LET GIBANJA, PRIJATELJSTVA IN SRČNOSTI

Praznovanje 14. obletnice delovanja so zaznamovale s posebnim darilom svojemu kraju – novo knjigobežnico, ki bo povezovala ljudi in širila ljubezen do branja.

Ljubljana, Vič, 14. oktober 2026

Štirinajst let vztrajnosti, dobre volje, prijateljstva in skrbi za zdravje. Toliko časa že Viške čaplje s svojo jutranjo telovadbo dokazujejo, da leta niso ovira za aktivno življenje, medsebojno druženje in ustvarjanje prijaznejšega okolja. Svojo 14. obletnico delovanja so praznovale na prav poseben način – ne le s spomini na prehojeno pot, temveč tudi z dosežkom, ki bo koristil širši lokalni skupnosti. V svojem priljubljenem kotičku ob Gradaščici so slovesno odprle knjigobežnico ter tako simbolično povezale skrb za telesno zdravje z bogastvom, ki ga človeku prinašajo knjige.

Slika 1: Viške čaplje na posvetu pred praznovanjem

Štirinajst let druženja in tisočerihi gibov za zdravje

Viške čaplje so skupina Društva Šola zdravja, ki že štirinajst let združuje ljubiteljice in ljubitelje jutranje telovadbe, gibanja na svežem zraku in prijetnega druženja. Njihov vsakdan se začne z vadbo po metodi »1000 gibov«, ki ji dvakrat do trikrat na teden dodajo še vaje za moč.

Ime skupine ni izbrano naključno. Vič je njihov domači kraj, čaplje pa so elegantne ptice, ki jih je mogoče opazovati ob bližnjih vodotokih. Njihova pokončna drža in sposobnost ohranjanja ravnotežja sta postali svojevrsten simbol skupine. Prav vaja »čaplja«, pri kateri je treba stati na eni nogi in ohranjati ravnotežje, je ena zahtevnejših vaj njihove vsakodnevne telovadbe.

Toda Viške čaplje povezuje veliko več kot zgolj jutranje razgibavanje. V štirinajstih letih so spletle številna prijateljstva, ustvarile prijetno skupnost in dokazale, da redna telesna dejavnost prispeva ne le k boljšemu zdravju, temveč tudi h kakovostnejšemu življenju.

Skupina šteje 23 uradnih članov, pridružilo pa se jim je še pet novih navdušencev. Tako njihova jata postaja vse številčnejša, njihove dejavnosti pa vse bolj prepoznavne v domačem okolju.

Park srečevanja – prostor, kjer se prepletajo poti in zgodbe

Prostor, kjer poteka njihova jutranja telovadba, ni zgolj vadbišče. Je kotiček, kjer se vsakodnevno srečujejo ljudje različnih generacij, kjer si sosedje izmenjajo pozdrave, sprehajalci psom poklepetajo, mimoidoči pa lahko za trenutek pozabijo na vsakodnevno naglico.

Prav zato so Viške čaplje ta prostor poimenoval Park srečevanja.

S tem imenom so poimenovali tudi projekt, s katerim so se prijavile na razpis Mestne občine Ljubljana v okviru programa **Ljubljana ZUNAJ**. Njihova zamisel je bila preprosta, vendar dragocena: urediti in polepšati prostor, ki ga uporabljajo vsak dan, ter ga narediti še prijaznejšega za vse prebivalce.

Projekt je zajemal obnovo klopi, ureditev cvetlične grede s trajnicami in postavitev knjigobežnice.

S svojo pobudo so spodbudile Mestno občino Ljubljana k zasaditvi trajnic in delni obnovi dotrajanih letvic na klopi, same pa so poskrbele za čiščenje, zaščito in barvanje njenega betonskega dela. Njihovi načrti segajo še dlje, saj želijo v prihodnje k ustvarjalni poslikavi klopi povabiti tudi otroke ali dijake.

Takšna pobuda dokazuje, da je lahko prostovoljsko delo pomemben dejavnik razvoja lokalne skupnosti. Za izboljšanje skupnega življenjskega prostora niso vedno potrebni veliki projekti, temveč predvsem dobra ideja, pripravljenost za sodelovanje in nekaj vztrajnosti.

Knjigobežnica – najlepše darilo ob štirinajstem rojstnem dnevu

Osrednji del praznovanja je bila predstavitev nove knjigobežnice, ki pomeni pomembno pridobitev za prebivalce Viča.

Knjigobežnica je majhna javna knjižnica, ki deluje po načelu proste izmenjave knjig. Brez članarine, izposojevalnih rokov in zamudnine. Vsakdo lahko vanjo prinese knjigo, ki jo želi deliti z drugimi, ali pa si izbere zanimivo branje in ga odnese domov.

Njeno bistvo je preprosto: knjige naj potujejo od bralca do bralca ter pri tem povezujejo ljudi, širijo znanje in bogatijo življenje.

Pot do postavitve knjigobežnice ni bila kratka in preprosta. Viške čaplje so v njeno zasnovo, pripravo in izdelavo vložile več kot 150 ur prostovoljskega dela – od idejne zasnove in iskanja ustrezne oblike ter dimenzij do izbire materiala, priprave načrta in končne izdelave.

Ob tem so se člani veliko naučili, še pomembneje pa je, da jih je skupno ustvarjanje dodatno povežalo.

Posebna zahvala gre **Jožetu** in **Silvu**, ki sta knjigobežnico izdelala ročno ter poskrbela za njeno trdnost in stabilnost. Pri strokovni presoji konstrukcije je sodelovala tudi članica **Melita**, ki ima izkušnje v gradbeništvu.

Slika 2: Jože in Silvo

Končni rezultat ni zgolj lesena hišica za knjige, temveč tudi simbol skupnega dela, iznajdljivosti, sodelovanja in pripadnosti domačemu okolju.

Slovesno odprtje v znamenju prijateljstva in skupnih spominov

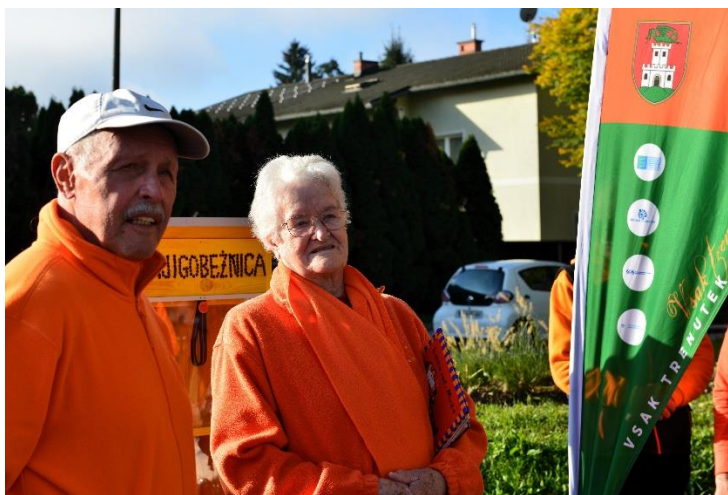
Praznično srečanje se je začelo s pozdravom obiskovalcem in odlomkom iz himne Viških čapelj. Že uvodne besede so dogodku dale prijeten, domač značaj ter spomnile na pomen štirinajstletne skupne poti.

Posebno toplino in prijetno praznično vzdušje je dogodku s povezovanjem programa dala **Jelka Bratec**, vodja Viških čapelj. S poslušom za ljudi in občutkom za skupnost je lepo povezala posamezne točke slovesnosti. Zasluži si tudi iskreno zahvalo za zavzeto delo pri pripravi projekta: prav njena prizadevnost pri iskanju podpore in pridobivanju sredstev je v veliki meri pripomogla, da je zamisel o knjigobežnici zaživela. Njeno delo je zgled, kako lahko osebna pobuda, vztrajnost in srčnost obogatijo delovanje celotne skupine.

Slika 3: Jelka, povezovalka slovesnosti

Posebno mesto na slovesnosti je pripadlo **Marički** in **Silvu**, članoma skupine od njenih začetkov, ter Jožetu, ki je pomembno prispeval k izdelavi knjigobežnice. Prav njim je bila zaupana čast, da so knjigobežnico slovesno odkrili.

Slika 4: Marička in Silvo

Dogodek je bil tudi priložnost za razmislek o tem, koliko se lahko spremeni v štirinajstih letih. Življenjske okoliščine se spreminjajo in prihajajo novi člani, temeljne vrednote skupine pa ostajajo enake: zdravje, prijateljstvo, medsebojna pomoč, optimizem in veselje do življenja.

Praznovanje je pokazalo, da pristni medčloveški odnosi ne nastajajo le ob velikih dogodkih, temveč predvsem ob vsakodnevnih srečanjih, prijaznih besedah, skupnih naporih in drobnih pozornostih.

Branje povezuje generacije

Knjigobeznica je praznovanju dodala tudi pomembno kulturno razsežnost.

Ob njenem odprtju je bila posebna pozornost namenjena pomenu branja. Literarno obarvani program je vključeval tudi poezijo Toneta Pavčka, izmenjavo misli o knjigah in prispevke članic skupine.

Nova knjigobeznica naj bi postala prostor, kjer se bodo srečevali različni bralni okusi in generacije. Mlajši bodo lahko odkrivali zanimive zgodbe, starejši pa delili knjige, ki so jih skozi življenje posebej nagovorile.

Njen namen ni le spodbujanje branja, temveč tudi razvijanje kulture deljenja, solidarnosti in medsebojnega zaupanja.

Viške čaplje so prevzele tudi posebno nalogo: zavezale so se, da bodo za knjigobeznico redno skrbele, preverjale njeno vsebino in jo dopolnjevale z novimi knjigami.

K sodelovanju vabijo prebivalce Viča in druge obiskovalce parka. Vsaka podarjena knjiga pomeni novo priložnost za branje, novo zgodbo in morda tudi novo prijateljstvo.

Zahvala vsem, ki so pomagali uresničiti zamisel

Pri uresnitvi projekta je imela pomembno vlogo Mestna občina Ljubljana, ki je pobudo podprla s finančnimi sredstvi v višini 800 evrov.

Posebna zahvala je namenjena mentorici **Gaji Trbižan**, ki je skupini svetovala, ji pomagala pri izvedbi projekta ter ga spremljala od začetnih zamisli do zaključka.

Pri projektu in zaključni slovesnosti so sodelovali številni posamezniki, ki so s svojim znanjem, delom in dobro voljo prispevali k uspešni izvedbi.

Nina Kožar, pobudnica in urednica zemljevida knjigobeznic v Sloveniji, pa je poskrbela, da je nova viška knjigobeznica dobila svoje mesto na njem.

Za prijetno druženje po slovesnosti so s pogostitvijo poskrbele članice **Vida, Marička, Marinka, Ana, Dušanka, Slavica in Irena**.

Prav takšne drobne, a srčne geste dajejo podobnim dogodkom poseben čar. Ob njih se ljudje ne srečujejo zgolj kot obiskovalci prireditve, temveč predvsem kot prijatelji in člani povezane skupnosti.

Štirinajst let je šele začetek novih zgodb

Štirinajsta obletnica Viških čapelj ni bila zgolj praznovanje preteklosti, temveč tudi pogled v prihodnost.

Skupina je s projektom pokazala, da je mogoče tudi z razmeroma skromnimi sredstvi in veliko prostovoljskega dela pomembno prispevati k lepšemu, prijaznejšemu in bolj povezanemu življenjskemu okolju.

Njihova zgodba je lahko navdih drugim društvom, skupinam in posameznikom. Opominja nas, da aktivno staranje ne pomeni le skrbi za telesno kondicijo, temveč tudi družbeno vključenost, ustvarjalnost, radovednost in pripravljenost narediti nekaj dobrega za druge.

Ko bodo Viške čaplje zjutraj izvajale svojih tisoč gibov, jih bo v Parku srečevanja pričakala tudi knjigobežnica – tiha spremljevalka novih srečanj, pogovorov in zgodb.

Čeprav je za njimi že štirinajst let skupne poti, njihova energija dokazuje, da najboljša leta niso nujno tista, ki so že minila, temveč tudi tista, ki jih šele ustvarjajo z nasmehom, gibanjem in prijateljstvom.

Naj Viške čaplje še dolgo razpirajo svoja krila, povezujejo ljudi in dokazujejo, da za dobra dela, prijateljstvo in veselje do življenja nikoli ni prepozno.

Uredil: MM